

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **S.T.K.**, v ČR bytem ...
zastoupený advokátkou Mgr. Gabrielou Kopuleťou, sídlem
Havlíčкова 1043/11, Praha 1
proti
žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, sídlem Loretánské nám. 5, Praha 1
- Hradčany

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2018, č. j. 312237/2018-VO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2018, č. j. 312237/2018-VO se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 13 200 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Gabriely Kopuleté, advokátky

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2018, č. j. 312237/2018-VO (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž byla v řízení podle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zamítnuta

žalobcova žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza rodinnému příslušníku občana Evropské unie.

II.

Předchozí řízení před Krajským soudem v Plzni

2. Žalobce podal dne 1. 12. 2016 na Velvyslanectví České republiky v Islámábádu v Pákistánu (dále jen „zastupitelský úřad“) žádost (vedena pod číslem ISLA 2016 12 01 0005) o udělení krátkodobého víza k pobytu na území České republiky s odůvodněním, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, České republiky, neboť je manželem české státní občanky paní Z.K., narozené ...
3. Zastupitelský úřad žalobci krátkodobé vízum neudělil a své rozhodnutí ze dne 16. 1. 2017 odůvodnil ustanovením § 20 odst. 5 písmeno e) o pobytu cizinců tak, že se žalobce dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu na území tím, že účelově uzavřel manželství s českou státní občankou.
4. Žalovaný posuzoval v souladu s § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců rozhodnutí zastupitelského úřadu a rozhodnutím ze dne 2. 4. 2017, čj. 303763/2017-VO („předchozí napadené rozhodnutí“) shledal, že je v souladu s § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
5. Rozsudkem ze dne 10. 4. 2018, č. j. 57 A 55/2017 - 88 zdejší soud předchozí napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ve zrušujícím rozsudku přitom žalovanému vytknul podstatné porušení ustanovení o řízení [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s], konkrétně vymezil tři okruhy pochybení žalovaného. V prvé řadě uvážil, že „není zde podklad pro závěr učiněný žalovaným, že „žadatel nemá jasnou ekonomickou perspektivu ve své zemi“, dále uvedl, že „Je-li rozporován soulad těchto listin s platným právem v Pákistánu, měly být uvedeny příslušné právní normy, případně jejich obsah. Problém spočívá i v tom, že uvedené listiny nejsou přeloženy do českého jazyka, jak již bylo uvedeno. Žalovaný se opírá o vyjádření místní právní kanceláře, jako o podklad, který použil v neprospěch žalobce, ale současně zcela ignoruje vyjádření jiné právní kanceláře ve prospěch pravosti předložených listin (také v angličtině) předložené žalobcem. Pokud žalobce předložil vyjádření právního zástupce k pravosti pákistánského oddacího listu, nemůže být tato listina ignorována. Musí být uvedeno, proč tento důkaz nebyl proveden, eventuálně proč skutečnosti v něm uvedené, a jaké konkrétní skutečnosti, jsou ve vztahu k jakému tvrzení důvodné či nedůvodné a proč.“, a že „k otázce zdravotního stavu manželky žalobce se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval vůbec, a to ani, pokud jde o jeho vliv na posouzení žádosti.“ Zdejší soud ve shora citovaném rozsudku uzavřel, že „Ze strany správních orgánů musí být všechny v žádosti nově uváděné skutečnosti řádně posouzeny. Musí být zřejmé, na základě jakých podkladů a veden jakými úvahami je správní orgán posoudil způsobem v rozhodnutí uvedeným. Rozhodnutí musí být koncipováno tak, aby bylo možné do budoucna sledovat, jak se vztah mezi manžely vyvíjí, což je podstatné v případě podání další žádosti, nebo zda naopak jsou zde ještě silnější argumenty pro to, proč je nutno tento vztah považovat za čistě formální.“

III.

Žaloba a její doplnění

6. Žalobce se domníval, že žalovaný při svém rozhodování porušil ustanovení § 2 odst. 1 a 4, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně

lidských práv a základních svobod, ustanovení § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států.

7. Žalobce se opakovaně obracel na Velvyslanectví České republiky v Islámábádu (dále jen „zastupitelský úřad“) s žádostí o udělení schengenského víza rodinnému příslušníku občana EU, neboť je manželem české státní občanky, paní Z.K., narozené dne ... Zdejší soud rozsudkem ze dne 10. 4. 2018, č. j. 57 A 55/2017-88, zrušil rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí ze dne 2. 4. 2017, č. j. 303763/2017-VO, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž zavázal žalovaného svým právním názorem a poukázal mj. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. 4 Azs 228/2015-40.
8. Žalovaný právní názor zdejšího soudu nerespektoval. Aniž by ve věci vydal jakékoliv rozhodnutí či by toto rozhodnutí, pokud bylo vůbec vydáno, žalobci řádně oznámil, vrátil věc zpět zastupitelskému úřadu. Zastupitelský úřad pak dne 3. 8. 2018 opětovně zamítl žádost ze dne 1. 12. 2016. Dle názoru žalobce žalovaný po zrušujícím rozsudku nepostupoval zákonným způsobem a svým procesním postupem tak zatížil řízení vadou.
9. Zastupitelský úřad rozhodl o žádosti, aniž by žalobce informoval, že o podané žádosti opětovně rozhoduje, a umožnil mu tak aktualizovat skutková tvrzení a důkazní návrhy. Omezil se toliko na hodnocení dokumentů předložených žalobcem ohledně uzavření manželství, aniž by provedl důkazy jiné, např. opakovaným výsledkem žalobce, zdravotní dokumentací manželky nebo zprávami o zdravotní péči v Pákistánu.
10. Zastupitelský úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že vedle okolností uzavření manželství vzbuzují pochybnosti o pravosti a hloubce vztahu i jiné okolnosti, aniž by však uvedl, jaké okolnosti má konkrétně na mysli. Tuto opětovnou nezákonnost spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu a nedostatečném zhodnocení skutkových tvrzení a důkazů předložených žalobcem se snažil zhojit žalovaný v napadeném rozhodnutí. Ani žalovaný však nedostal svým zákonným povinností, v důsledku čehož vydal nezákonné rozhodnutí.
11. Žalobce odmítl jako nepravdivé tvrzení, že „po vydání rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 57 A 56/2017 ZÚ Islámábád vyzval žadatele k opětovnému doložení svých příjmů, avšak žadatel toto odmítl s odůvodněním, že společnost pro kterou pracuje podle nových pravidel dokládání osobních příjmů zakazuje“, neboť žalobce žádnou výzvu od zastupitelského úřadu neobdržel.
12. Žalobce v žalobě uplatnil rozsáhlou argumentaci, kdy žalovanému vytýkal, že nesprávně, popř. i bez náležitých důkazů, vypořádal otázku žalobcových příjmů a jeho finanční zajištěnosti a otázku legality uzavření manželství a jeho registrace včetně jejich odrazu v dokumentu Nikah Nama.
13. Pokud měl zastupitelský úřad pochybnost o tom, zda je pákistánský oddací list legální, pak důkazní břemeno spočívalo na tomto orgánu a on musel prokázat, že registrace neproběhla v souladu se zákonem. Oponentní posudek právní kanceláře Butt and Wanchoo nelze v tomto ohledu považovat za dostačující a vyvozovat z něj závěry, k nimž jak zastupitelský úřad, tak žalovaný došli.
14. Žalobce shrnul, že námitky žalovaného ve vztahu k oddacímu listu neprokazují úmysl žalobce uzavřít fiktivní manželství či dokonce úmysl dopustit se podvodného jednání, ani nijak nesouvisí s realitou jeho vztahu k manželce. Zvláště pokud jsou dány do kontrastu

se skutečností, že žalovaný se ve svém rozhodnutí nikterak nezabýval tím, že manželství stále trvá a vztah započatý již před více než sedmi lety se rozvíjí. Žalovaný nebral v úvahu společně strávený čas, společnou dennodenní komunikaci, společné plány, shodné výpovědi obou manželů při prováděných pohovorech, ani další okolnosti svědčící o reálnosti a fakticitě manželského svazku, ani zdravotní stav žalobcovy manželky, který je rovněž pro posouzení věci rozhodný.

15. Obdobné námitky uplatnil žalobce i ve vztahu k poslední argumentaci správního orgánu, a sice že skutečnost, že manželství stále trvá a dokonce se rozvíjí, lze prokázat v rámci řízení o nové žádosti.
16. S ohledem na výše uvedené měl žalobce za to, že při posuzování účelovosti manželství žalovaný neprokázal kumulativně jak úmysl žalobce obcházet zákon o pobytu cizinců k získání pobytového oprávnění, tak i úmysl nevěst společný manželský život, a neunesl tak své důkazní břemeno ve světle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu. Pokud měl žalovaný pochybnosti a tyto se mu nepodařilo jednoznačnými důkazy prokázat, bylo jeho úkolem učinit závěr, že se nejedná o účelové manželství, což však neučinil. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

IV.

Vyjádření žalovaného k žalobě

17. Žalovaný setrval na dosavadní argumentaci správních orgánů a navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl. Nesouhlasil s tvrzením žalobce, že jeho postup po vydání rozsudku zdejšího soudu sp. zn. 57 A 55/2017 byl stížen vadou. Po zrušení rozhodnutí nemohl žalovaný postupovat jinak, než věc vrátit zastupitelskému úřadu k novému řízení, neboť vady bylo možné napravit pouze v řízení, které nemohl provést žalovaný, nýbrž pouze zastupitelský úřad.
18. Žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že žalobce nebyl vyzván k předložení dokladů o svých příjmech. Jak vyplývá ze záznamu z pohovoru, žalobce předložení dokladů o svých příjmech odmítl s odkazem na údajný zákaz společnosti, pro kterou pracuje, poskytovat údaje o osobních příjmech.
19. Skutečnost, že pákistánský oddací list Nikah Nama byl vyhotoven až 16 měsíců po svatbě, avšak měl být vyhotoven bezprostředně, považovaly správní orgány za jeden z důvodů pro závěr, že žalobce uzavřel manželství účelově. V minulých řízeních žalobce tuto skutečnost nepravdivě odůvodňoval nutností přítomnosti manželky v Pákistánu, což dokládalo jeho snahu obejít pákistánské právo, uzavřít sňatek co nejméně formálním způsobem a v rozporu s tradicemi a zvyky své země, a svědčilo o tom, že primárním cílem bylo uzavřít manželství s občankou EU, a tím získat právo volného pobytu a pohybu v zemích EU. Žalovaný zároveň vytkl mnoho vad samotného oddacího listu Nikah Nama (místo vydání Nikah Nama, resp. registrace sňatku, nesrovnalosti ohledně data a místa uzavření sňatku), pro které dospěl k závěru, že se žalobce dopustil podvodného jednání.
20. Správní orgány se přiklonily k závěrům právní kanceláře Butch and Wancoo z toho důvodu, že se jedná o renomovanou právní kancelář, se kterou spolupracují významné instituce. Právní analýza byla na kvalitativně mnohem vyšší úrovni než vyjádření advokáta žalobce pana V., které by se dalo shrnout do závěru, že je vše v pořádku. Na rozdíl od

právní analýzy kanceláře Butch and Wancoo vyjádření pana V. neobsahovalo citace jednotlivých ustanovení pákistánského práva, o které opíral svůj závěr. Závěry kanceláře Butch and Wancoo byly navíc podpořeny místním šetřením.

21. Žalovaný nadále setrval na tom, že pro manželku žalobce není vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu cestování na Srí Lanku, kde proběhl sňatek, snazší než cestování do Karáči. Rovněž popřel, že by manželce žalobce v minulosti byla zamítnuta žádost o vízum do Pákistánu.

V.

Posouzení věci soudem

22. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci samé bylo rozhodováno bez nařízení jednání ve smyslu § 76 s.ř.s., neboť soud shledal, že napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení jsou stížena vadami uvedenými v tomto ustanovení.

VI.

Rozhodnutí soudu

23. Žaloba je důvodná.
24. Soud v nyní projednávané věci zkoumal, zda žalovaný v novém řízení respektoval shora citovaný závazný právní názor obsažený ve zrušujícím rozsudku a odstranil vady, jimiž bylo stíženo jeho původní rozhodnutí, dospěl přitom k závěru, že obsah napadeného rozhodnutí mu neumožňuje jeho věcný a právní přezkum, když je dílem nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, tj. není opřeno o dostatek relevantních argumentů, z nichž by bylo zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, zároveň skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu v obsahu správního spisu.
25. Dříve než soud přistoupí ke konkretizaci právě uvedeného, považuje za nutné předeslat, že reakci na argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí zásadním způsobem ztěžuje samotný způsob vedení správního spisu, v němž jsou obsaženy klíčové listiny, o které žalovaný opírá své skutkové závěry, toliko v cizojazyčném znění, správní spis dále neobsahuje spisový přehled či očíslované strany. Soud zdůrazňuje, že na tyto nedostatky (zejména na chybějící předklad do českého jazyka) žalovaného upozorňoval již ve zrušujícím rozsudku, žalovaný je však zanechal zcela bez reakce. Vážnými nedostatky je stížen i celkový způsob formulace argumentace žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Byť si je soud vědom skutečnosti, že na postup při vyřizování žádosti o krátkodobé vízum dle § 20 zákona o pobytu cizinců a na postup při novém posouzení důvodů neudělení víza se nevztahují ustanovení části druhé a třetí správního řádu, včetně § 68 správního řádu stanovující základní náležitosti rozhodnutí správních orgánů, přesto však musí prvoinstanční rozhodnutí o žádosti o udělení krátkodobého víza i rozhodnutí žalovaného o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza obsahovat dostatečně konkrétní právní i skutkové důvody, pro něž správní orgány krátkodobé vízum neudělily. Je naprosto neakceptovatelné, aby odůvodnění správního rozhodnutí namísto konkrétní formulace úvah, které správní orgán vedly při posouzení věci, obsahovalo dotazy či výzvy žalobci (žalovaný v odůvodnění *„žádá autora nového posouzení důvodů neudělení víza, aby*

jasně citoval ustanovení, kde se tvrdí, že manželství nemusí být uzavřeno v místě bydliště ženich, resp. aby se vyjádřil k čl. 11 odst. 1 a 12 odst. 2 předpisu West Pakistan Rules under Muslim Family Laws Ordinance, 1961“).

26. Pokud soud zkoumal, jakým způsobem se žalovaný konkrétně vypořádal s jednotlivými vytykávanými vadami původního rozhodnutí, které vedly k jeho zrušení zdejším soudem, pak dospěl k závěru, že výše uvedených pochybení se dopustil i ve vztahu k nim. V první řadě žalovaný relevantním způsobem nevyvrátil obsah sdělení právní kanceláře ve prospěch pravosti žalobcem předloženého matričního dokladu (Nikah Nama). Je třeba zdůraznit, že pokud z vyjádření právní kanceláře, na kterou se obrátily správní orgány, vyplynul opačný závěr, nebylo možné upřednostnit výklad zastávaný danou právní kanceláří s odůvodněním, že jde o „renomovaného poskytovatele právních služeb, se kterým spolupracují významné instituce“, ale bylo na správních orgánech, aby tento poznatek o možném protiprávním jednání podle místního práva vyjasnily – k tomu by podle názoru soudu postačil dotaz na příslušnou místní instituci, zda žalobcem prezentovaná skutková verze reality týkající se registrace sňatku je souladná s pakistánským právním řádem. Daný postup by byl na místě i s ohledem na skutečnost, že žalovaný konstatuje o dokladu předloženém žalobcem, že je stížen „závažnou nesrovnalostí na hranici podvodného jednání“. Pokud by skutečně došlo ke spáchání podvodu, šlo by o skutečnost, o níž by místní orgány jistě měly vědět a měly by se k takto kategorickému skutkovému závěru vyjádřit. Ve vztahu k pochybnostem žalovaného stran řádného způsobu uzavření sňatku dále napadené rozhodnutí obsahuje nesrozumitelné a ničím neodůvodněné závěry na úrovni domněnek, případně jde o závěry, které nemají oporu v obsahu správního spisu („Žadatel záměrně uzavřel sňatek v zahraničí a nenechal si vystavit pákistánský oddací list, aby mohl v Pákistánu i nadále vystupovat jako svobodný muž.“ nebo „Je častou praxí, že mladí muži z migračně rizikových zemí uzavírají sňatek s občankou EU (často věkově starší) a po získání přechodného nebo trvalého pobytu dochází k rozvodu a následně se tyto muži ožení s ženou ze své rodné země“, nebo „je nepředstavitelné, aby občan Pákistánu muslimského vyznání nepředstavil svým rodičům a sourozencům svou snoubenku a manželku“, popřípadě, že „podle pakistánského a muslimského práva může uzavřít občan Pákistánu muslimského vyznání sňatek s osobou vyznávající jedno ze 3 monoteistických náboženství.“) Soud musí konstatovat, že některé z nepodložených domněnek uvedených v napadeném rozhodnutí v kontextu celého rozhodnutí působí až dehonestujícím způsobem. Naprosto nepodložený neodůvodněný závěr přijal žalovaný i ve vztahu k majetkovým poměrům žalobce, když uzavřel, že „žadatel není dobře situovaným občanem a prostřednictvím sňatku s občankou EU/ČR chtěl získat právo volného pohybu a pobytu v zemích EU a tím si vylepšit svou životní úroveň“, když podle tvrzení samotného žalovaného převyšuje výše mzdy doložená žalobcem v předchozím řízení průměrnou pákistánskou mzdu, jejíž výše je uvedena v napadeném rozhodnutí. Pouhé konstatování, že Česká republika má obecně vyšší životní úroveň než Pákistán, nemá k tvrzené účelovosti sňatku žádnou vypovídací hodnotu. Zároveň platí, že v obsahu správního spisu absentuje věrohodný podklad pro tvrzení žalovaného, že „ZÚ Islámabád vyzval žadatele k opětovnému doložení svých příjmů, avšak žadatel toto odmítl s odůvodněním, že společnost pro kterou pracuje, podle nových pravidel dokládání osobních příjmů zakazuje.“ Ve spise není založena jasně formulovaná výzva doručená žalobci směřující k doložení jeho aktuálních příjmů, žalovaný se opírá toliko o značně strohý úřední záznam o telefonátu, který měl s žalobcem údajně proběhnout dne 2. 8. 2018.
27. Lze shrnout, že úkolem soudu bylo v nyní projednávané věci ověřit, zda v jednotlivém

případě došlo ke zneužití práva státu na omezení pobytového práva žalobce. Takový věcný přezkum nebyl možný, protože napadené rozhodnutí je odůvodněno zcela nesrozumitelně, nepřesvědčivě a tudíž nepřezkoumatelně. Žalovaný se nevypořádal logickým a přezkoumatelným způsobem s důkazy předloženými žalobcem, ani řádně nereagoval na vady původního rozhodnutí, které bylo zdejším soudem zrušeno. Řada skutkových závěrů žalovaného nemá oporu v obsahu správního spisu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč žalovaný nepovažoval za důvodnou skutkovou a právní argumentaci žalobce, podpořenou konkrétními důkazy, jimiž vyvracel závěr zastupitelského úřadu.

28. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že je žaloba důvodná. Zrušil proto rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.
29. Pokud jde o ostatní žalobní námitky (kromě nepřezkoumatelnosti), tyto nebylo možno z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí posoudit. Soud též z tohoto důvodu nepřihlížel k důkazním návrhům označeným žalobcem k důkazu v žalobě a jejím doplnění.

VII.

Náklady řízení

30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II tohoto rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci přiznal soud náhradu nákladu řízení v celkové výši 13 200 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 10 200 Kč, kterou tvoří odměna za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a jejího doplnění podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu), tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 24. 10. 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu